

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

НАШІ МАЯКИ

ЛЮДМИЛА КУГУК

Вона прийшла до нас три роки тому. Працювала вчителькою молодших класів, закінчивши перед тим педагогічне училище. І це одразу видно, коли порівняти її з однокурсниками. У неї і витримки більше, і педагогічного такту, і досвід є. Полюбили її товариші за вимогливість до себе, за непосидючість. Скрізь встигає дівчина: і вчиться на «відмінно» ось уже три роки, і виступає з рефератами на літературні теми, і для комсомольських справ знаходить час. Недаремно громадськість інституту високо оцінила її роботу, надавши персональну стипендію імені О. М. Горького. В повній мірі розкрився організаторський талант Людмили Кугук, коли її було обрано секретарем комсомольського бюро мовно-літературного факультету. Про це свідчать чималі успіхи комсомольців факультету у навчанні, науковій роботі, у пошукванні роботи гуртків художньої самодіяльності. У цьому є частка праці комсомольського секретаря.

Тепер Людмила перебуває на педагогічній практиці в Кримській області. Викладаючи українську мову і літературу у VII—IX класах середньої школи, молода вчителька дає змістовні уроки, поглиблюючи свої знання, опановуючи висотами педагогічної майстерності.

ЛЕНІН

З жестом суворим і простим,
З усміхом мудро-ласкавим,
Гордим, небаченим зростом
Зріс він над світом іржавим.

Так, він титан, бо «титанів»
Скинув з золочених тронів;
Глянув, дихнув — і розтанув
Лід їх застиглих законів.

Так, він титан, бо на крові
Бою двох сил непримирних
Склав підмурівок будові
Подвигів творчих незмірних.

Звідки ж набрався він сили?
Звідки той порив червоний?
Мозок його запалили
Рук мозолястих мільйони.

Всім злидарям він і гнаним
Кинув потужне: боріться!
Тим же й горить, як зоря, нам
Жестогняної правди.

М. РИЛЬСЬКИЙ.

Працювати і жити так, як за-
повідав Володимир Ілліч. Сту-
денти інституту біля пам'ятни-
ка вождів.

ПАРТІЙНІ ЗБОРИ

Проведено значну роботу

4 вересня відбулися звітно-партійні збори фізико-математичного факультету. У звітній доповіді секретар партбюро Є. Сандакова відмічалося, що за останній рік партійна організація зросла в кількісному відношенні за рахунок студентів-першокурсників, що прийшли з виробництва. Керуючись рішеннями XXII з'їзду КПРС, комуністи факультету провели значну ідейно-виховну роботу, сприяли перебудові навчально-виховного процесу згідно з Законом про зміцнення зв'язку школи з життям.

Разом з тим в роботі партійного бюро мали місце певні несприятелі. Хоча в цілому успішність на факультеті, порівняно з минулим роком, підвищилася, ще не всі студенти ставляться сумлінно до своїх обов'язків. На це вказували у своїх виступах тт. Брегеда, Верхов. Які агітатори академічних

груп формально ставились до своєї роботи. Партійне бюро не приділяло достатньої уваги підготовці наукових кадрів. Про це говорив у своєму виступі проректор інституту доц. В. Мітюров. Комуніст Ф. Барабанов зазначив, що партійне бюро залишило поза увагою роботу адміністративно-господарської частини. У обговоренні звітної доповіді взяли також участь тт. Кубрушко, Понирко, Рокитко і ін. На зборах виступив секретар партійного бюро інституту М. Терещенко. Він дав високу оцінку роботі партбюро факультету, вказав на основні завдання, які стоять перед новим складом партбюро.

В той же день відбулося засідання новообраного партійного бюро. Секретарем обрано Л. Гриня, заступником Т. Абрамову.

Д. ТХОРЖЕВСЬКИЙ.

Для студентів

Ректорат і громадські організації інституту розробили план заходів по розвантаженню студентів від обов'язкових академічних занять та деяких видів позалекційної роботи. Він спрямований на те, щоб вивільнити якнайбільше часу для самостійної роботи студентів у читальні, кабінетах, лабораторіях, в гуртожитку.

З цією метою встановлено, що робочий тиждень студентів складатиметься з 36 годин. Сюди входять всі види робіт — обов'язкові і факультативні. До речі, факультативні заняття вклинюються в розклад і відбуватимуться зранку.

Також переглянуто графік роботи громадських організацій на 1962/1963 навчальний рік. З метою поліпшення самостійної роботи студентів вирішено вивільнити понеділок і середу від різних громадських заходів. Крім того, в гуртожитках щоденно встановлюється три години для самостійної роботи — одразу після лекцій. В цей час у приміщенні забороняється будь-який шум: голосні розмови, музика і т. ін.

Звичайно, всі ці заходи не можуть бути в повній мірі втілені в життя без необхідного контролю з боку громадських організацій, без високого рівня свідомості самих студентів.

Вчена рада підтримала ці своєчасні і потрібні заходи, спрямовані на піднесення навчально-виховної роботи студентів інституту.

Г. ГАЙДАЙ.

ВІСТІ З ЦІЛИНИ

МІСЬККОМ ЛКСМУ м. КИЄВА ОДЕРЖАНА ТЕЛЕГРАМА ВІД НАЧАЛЬНИКА ЦЕНТРАЛЬНОГО ШТАБУ КИЇВСЬКОГО ЗАГОНУ СТУДЕНТІВ А. ВОЛОЩЕНКА, ЯКИЙ ПРАЦЮЄ НА СПОРУДЖЕННІ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ ЦІЛИННОГО КРАЮ. У НІЙ, ЗОКРЕМА, ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ ХОРОША РОБОТА СТУДЕНТІВ НАШОГО ІНСТИТУТУ, ЯКІ КРІМ ОСНОВНОЇ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПО СПОРУДЖЕННЮ ЖИТЕЛ, ЩЕ Й ДОПОМАГАЮТЬ НАСЕЛЕННЮ У БАГАТЬОХ СПРАВАХ. ТАК, НАШІ СТУДЕНТИ ПРОВЕЛИ КОНЦЕРТИ У ВСІХ ВІДДІЛКАХ РАДГОСПУ, ДОПОМОГЛИ МОЛОДІ У ВЛАШТУВАННІ СПОРТИВНОГО СВЯТА, НА ГРОМАДСЬКИХ НАЧАЛАХ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У БУДІВНИЦТВІ СТАДІОНУ, ВИПУСКАЮТЬ САТИРИЧНУ ГАЗЕТУ «КРОПИВА».

СТУДЕНТИ І ВИКЛАДАЧІ ВІТАЮТЬ ПОСЛАНЦІВ ІНСТИТУТУ З ТРУДОВИМИ УСПІХАМИ І БАЖАЮТЬ ІМ ЩЕ БІЛЬШИХ ДОСЯГНЕНЬ У ПРАЦІ НА БЛАГО РІДНОЇ ВІТЧИЗНИ.

Північна балада

У нього очі
Сірі, мов у яструба,
На грудях і руках
Татуїровки...
Поховали ми його
Біля моста,
Вісім кроків від дороги.
Не схоплю
За шевелюру чорну,
Спить мій друг яструб,
спить,
Він з мосту зірвався
В Печору.
Цеп лопнув —
Верхолаз розбився.
Брил гранітних грані
Винесли труп на піщану
міль.

Я бачив
кров'ю забризканий
гравій,
Твоєю кров'ю, яструбе мій.
Всю Сибір облітає хотів ти,
У Магадані був двічі.
Збратали нас комсомольські
Путівки,

Гуртожиток збратав
Робітничий.
Ось твій баян, друже.
Чому ж в кімнаті тихо?
Не витру більше
Твою спину круту
Синім північним снігом.
Мене кличуть
Нові дороги,
Шахти,
Донецькі копри.
Чуєш,
Син голувої епохи,
Кличе
Комсомольськ на Дніпрі!
Жар-птицею зрине
У небо ясне
Бетонних домен
Оранжевий спектр.
Я назову
Твоїм прізвиськом
Яструба
Перший
Комсомольський
Проспект.

Г. КИРИЧЕНКО

Минулого тижня наш інститут відвідала делегація громадських організацій жінок США. В 13 аудиторії інституту відбулася зустріч студентів і викладачів з американськими жінками. Дружня розмова стосувалася багатьох питань навчання, науки, культури. Професор Г. Костюк, доцент Д. Ніколенко, доцент В. Мітюров розповіли членам делегації про трудове навчання і виховання радянських учнів і студентів, про свій інститут і його майбутнє.

На фото: ректор інституту М. Підтиченко розмовляє з членами делегації американських жінок.

Ми знали її давно. Студентами, аспірантами, викладачами. Знали так добре, до того звикли, що не одразу повірили, коли дізналися... Так, повірте мені, Євгенія Іпполітовна пішла на пенсію.

...Пригадується усміхнене обличчя, жваві рухи, приємні розмови з цією чудовою людиною. В кабінеті, їдальні, просто на дорозі. І розповідь сама, і розпитає, так що після зустрічі на душі стає якось погідно, де й сили беруться. Ти дізнаєшся, що завідувача кабінетом мови прочитала нову цікаву книгу і радить прочитати її і тобі, про те, що сьогодні вона провела консультацію для студентів, що нею написана стаття для журналу. Про що? Про «Слово о полку Ігоревім», про цю чудову пам'ятку літератури трьох братніх народів. А пройде кілька днів, і Євгенія Іпполітовна завітає в інститутську багатотиражку. Виявляється, є нові вірші — нещодавно написала про В. І. Леніна, про наше велике, багатогранне життя.

Її чудова пам'ять зберегла багато спогадів про ті далекі часи, про тих людей, яких ми знаємо тільки з книг. До того ж ці спогади з багатьма цікавими подробицями, і настільки жваво вона розповідає, що події, люди постають із них надзвичайно виразно, немов бачиш їх перед собою. Виявляється, що ще в ті далекі, буремні часи Жовтневої революції і громадянської війни ця приємна, напоруч ласкава жінка була вчителькою. Їздила в Москву на нараду працівників народної освіти, бачила там найдорожчу в світі людину — Володимира Ілліча. Так, це було, це неабутне.

Як добре, що серед нас є такі хороші, приємні люди. Поряд з ними теж приємно жити і працювати. Задушевність, простота, щирість і невичерпна енергія таких людей дає натхнення, творчу насагу тим, хто їх оточує, допомагає долати труднощі. І велике спасибі Євгенії Іпполітовні Чепур від багатьох колишніх і теперішніх студентів, кого вона опромінила посмішкою, дала слушну пораду, сказала тепле слово. Немало аспірантів — філологів відчували її материнську ласку, навчилися по-справжньому віддаватися науці, любимій справі.

Радісного вам відпочинку, шановна вчителько, щасливих вам років, хай ваше надвечір'я буде таким же невтомним, як весь, сповнений нелегкої праці, день вашого життя, хай наша вдячність зогріває вас на заслуженому відпочинку.

І приходьте до нас, не забувайте...

О. ПЕТРИК.

Комсомольська організація нашого інституту допомагає ректорату, партійній організації у вирішенні всіх питань, в тому числі по залученню кращої молоді в інститут, по прийому в аспірантуру. У цьому відношенні велику роботу провів комсомольський штаб, створений при комітеті ЛКСМУ (начальник штабу В. Шаповаловський).

У цій статті ми будемо говорити про практику прийому в аспірантуру.

Комітет ЛКСМУ у 1960/1961 навчальному році зайняв неправильну позицію, не висловивши перед прийомом свою думку відносно комсомольців Т. Ізвєкової і Ю. Рудя, які перед комсомолом не заслужили такої високої честі. Але на помилках вчаться.

Рад кафедр інституту рекомендували в аспірантуру студентів, які особливо відзначились у навчанні і проявили себе в роботі науково-студентських гуртків. Так, кафедра фізики рекомендувала студентів О. Бичкова, М. Панченка, Л. Реп'яха; кафедра методики фізики — К. Янковського, В. Денисенка, Л. Дренову, Л. Борейка; кафедра вищої математики — В. Іваницького; кафедра дефектології — Л. Смирнову, Л. Липко, Т. Бердник, В. Синьова; кафедра дошкільної педагогіки — М. Нечаєву, В. Палійчук; кафедри української мови і літерату-

ри — Л. Недбайло і З. Яковенко.

На перший погляд ніби все гаразд. Дехто круглий відмінник, дехто взявся за розум останнім часом.

Ми з великою радістю підтримуємо рішення кафедр і даємо комсомольську рекомендацію нашим кращим випускникам Л. Недбайло, Л. Смирновій, Т. Бердник, Л. Липко, В. Яковенко, О. Бичкову, М. Панченку, В. Іваницькому, Л. Дреновій, В. Палійчук, М. Нечаєвій і говоримо «Ні!» Л. Реп'яхові і В. Синьову.

Ми за людей, які вмело поєднують улюблену справу з систематичним виконанням комсомольських доручень.

Бідною була характеристика з уст деяких комсоргів на таких комсомольців, яких на кафедрі з невідомих причин рекомендували в аспірантуру, в основному маючи на увазі, що він «здібний хлопець, обдарований студент». Та це ж тільки на словах. А на ділі?

Переглядаємо тези доповідей XV, XVII і XVIII наукових студентських конференцій. Ніде й близько немає там ні прізвища Реп'ях, ні деяких інших. Невже ці люди, яких кваліфікують, як таких, що люблять свою спеціальність, особливо обдаровані, нічого не написали путячого, працюючи в науковому гуртку. Виявляється, що Л. Реп'ях зовсім не був членом гуртка фізики.

Питається, за які заслуги комітет комсомолу буде рекомендувати таких людей? А за його рекомендацією кафедра фізики?

Ми за таланти, але за такі, в яких гармонійно поєднані захоплення наукою з активною участю в громадському житті інституту.

І. СТОЛЯРЧУК.

У КОЛГОСПІ

ЗАКРІПИТИ НАШІ УСПІХИ

Минулий рік приніс певні успіхи спортивному колективу нашого інституту. Підготовлено 364 спортсмени-розрядники. Це 103 проценти до завдання. Кожний четвертий студент інституту став розрядником. Зокрема з першого розряду підготовлено 6 осіб, з другого — 57, з третього — 301. У підготовці розрядників велику допомогу надавали тренерам та викладачам студенти-активісти В. Дровозюк, В. Урбанський, А. Ілляшенко, А. Легкоступ, І. Тютюнников, О. Шпак, П. Петрик, М. Балюра і ін.

Особливо треба відзначити роботу фізбіоро фізико-матема-

тичного та мовно-літературного факультетів.

Факультетськими фізбіоро зроблено багато. За півроку роботи фізмат і літфак перевиконали річний план підготовки розрядників. Ці цифри кожному із нас близькі і дорогі, тому що завойовані вони в чесному труді. Результати були б ще кращі, якби студенти старших курсів займалися спортом до кінця свого навчання. А в нас виходить так, що більшість студентів, перейшовши на III курс, залишаються в стороні від спорту. А саме вони виборювали б першість нашого інституту серед вузів м. Києва.

В спортивних змаганнях бере участь переважна більшість студентів перших і других курсів. Через це в проведенні змагань ми зустрічаємо великі труднощі. Є в нас студенти-старшокласники, які уже декілька років захищають честь нашого інституту, сприяють зростанню своєї спортивної майстерності. Це такі студенти: А. Іванова, М. Величко, В. Михайлик, Л. Горбатюк, Т. Зінченко, В. Батрук, Л. Троцюк, О. Василенко, Л. Василенко і інші.

Багато студентів інституту люблять спорт, щоденно займаються ним, удосконалюють свою спортивну зрілість. Так, у цьому році виконали нормативи комплексу ГПО другого ступеня 239 студентів, а громадськими інструкторами стали 105 студентів. Результати добрі. Певних успіхів уже досягнуто. Треба продовжувати тепер так працювати і не знижувати темпів.

Ф. КРОТЕВИЧ,
голова правління
спортклубу інституту.

Ректорат, партійна і профспілкова організації КДП імені О. М. Горького висловлюють глибоке співчуття доценту кафедри загальнотехнічних дисциплін Миколі Феліксівичу Кіраковському з приводу смерті його дружини Людмили Данилівної.

Павло Кузьмич Черняк

12 вересня ц. р. після тяжкої, тривалої хвороби передчасно помер кандидат педагогічних наук, доцент кафедри методики фізики Павло Кузьмич Черняк.

Павло Кузьмич Черняк народився 17 серпня 1905 року на Одещині. Трудову діяльність розпочав з 15 років діловодом волосного ревкому, потім навчався у профтехшколі, служив у рядах Радянської Армії і після закінчення курсів почав учителювати в селах Київської області. У 1938 році закінчив КДП імені О. М. Горького.

З 1941 р. по 1945 рік Павло Кузьмич перебував на фронтах Вітчизняної війни, був поранений і контужений, за участь у бойових операціях нагороджений орденами і медалями. У 1944 році

він був прийнятий у члени КПРС. Закінчивши аспірантуру при НДІП УРСР, Павло Кузьмич з 1952 року перейшов працювати до нашого інституту, де й захистив кандидатську дисертацію. За цей період ним опубліковано до двох десятків наукових робіт, проведено велику роботу в справі здійснення політехнічного навчання в школі. Користуючись заслуженим авторитетом серед викладачів і студентів, Павло Кузьмич проводив лекції на високому ідейно-теоретичному рівні, брав активну участь у громадсько-політичній роботі інституту. Всі знали його як чуйну, принципову людину, хорошого товариша. Світлу пам'ять про дорогого Павла Кузьмича ми надовго збережемо у наших серцях.

ТОВАРИШІ СТУДЕНТИ!

У минулому навчальному році передплата на багатотиражну газету «За педагогічні кадри» пройшла не блискуче, хоча, порівняно з попередніми роками, трохи краще. Про це свідчать цифри. Так, якщо раніше газета мала 400—500 передплатників-студентів, то в 1961/1962 навчальному році їх зросло до 650. Якщо ж врахувати, що наш інститут має більше як півтори тисячі студентів, то, звичайно, ця цифра не може особливо порадувати.

Шановні друзі! Газета допомагає нам жити і працювати, успішно вчитися, щоб стати висококваліфікованими спеціалістами радянської школи. Ми можемо зробити її цікавою, справжнім помічником у повсякденному житті — все це в наших силах. Насамперед потрібно активно брати участь у її роботі. Пишіть до нас про свої успіхи і невдачі, про побачене і пережите, пишіть від душі, просто і цікаво, пишіть так, щоб ви і ваші друзі могли з цього чомусь навчитись, щось запозичити.

Надсилайте нам фотографії, малюнки, кросворди — все це згодом буде опубліковано в газеті. Від того, наскільки ви братимете участь у роботі газети, залежатиме її популярність і, отже, вона відіграватиме у вашому житті неабияку роль. Якщо ви пишете вірші, прозу — це те ж знайде своє місце в нашій газеті, яка допоможе вам у перших спробах творчості.

Дорогі друзі! Розпочалася передплата на газету «За педагогічні кадри». Її здійснюють комсорги груп, комітет ЛКСМУ інституту, бібліотека. Передплатна ціна на рік 40 копійок. Закликаємо вас активно відгукнутися на підписку і в найближчий час стати не тільки нашими кореспондентами, але й передплатниками.

Ми не сумніваємося в тому, що в цьому навчальному році студентський колектив інституту доб'ється ще більших успіхів у оволодінні знаннями, у громадській роботі, буде жити і працювати ще цікавіше, ще змістовніше. Хочеться, щоб і наша інститутська багатотиражка була найактивнішим учасником цієї великої творчої справи.

Беріть участь у роботі нашої газети! Передплачуйте студентську багатотиражку «За педагогічні кадри»!

РЕДКОЛЕГІЯ.